

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegraful eșe de două ori pre săptămâna: Duminecă și Joiă. — Prenumeratia se face în Sabiu la expeditorul foiește afară la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretul prenumeratiei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 29. ANULU XX.

Sabiu, în 9/21 Aprilie 1872.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl. ieră pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principalele și tieri străine pre unu 12 fl. anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întări a ora cu 7 cr. siulu, pentru a döna ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei' a repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Period'a dietale trienale

s'a incheiatu in 16 I. c. c. n. la o' ora in Bud'a cu ceremonialulu indatinatu. La o' ora anotima apară M. Sea in sal'a cea mare, in pregiurul căru' a se asiedă suita'. In satia de tronu M. Sale se află tronul reginei (la a cărei stanga siedeau principale ereditarii, archiducea'sa Gisel'a, principale Leopoldu si archiducel Iosif) si in steng'a dela acest'a tribun'a diplomatici straine. Pre trépt'a cea mai aproape de tronul r. stă la drépt'a locutioriulu maestru c. r. supremu de cavaleria, si o tréptă mai injos maestru c. r. supremu de curte, la steng'a locutioriulu camerariului c. r. supremu; la pôlete tronului, inse la drépt'a, capitanulu gardei unguresci, la steng'a capitanulu gardei c. r. de cavaleria si adjutantulu generalu c. r. La drépt'a si la steng'a tronului, in fundu, stau gardisti unguresci in parada completa. La partea stanga a tronului in midioului salei se asiediau ministrii. Intre tronul regelui si reginei stara baronii imperiului, pre cându cea lalta parte a saleio impleau membrii ambelor case dietali. Dupa ce M. Sea regele siediu pre tronu si capulu si'lu acoperi cu calpagulu, tienu urmatorulu cuventul de tronu:

Onorati domni magnati si deputati,

Iubitoru credintiosi!

Cându acum trei ani deschise se in persona acést'a dieta si salutase in bucuria pre magnati si deputatii Ungariei nôstre, indrepserâmu actitatea dvôstra la probleme mari si momentoase.

Dupa ce diet'a de mai nainte resolvise cestiunile relatiunilor dreptului de statu pendingti, se delibera si afacerile privitoro propotionalmente la ambele părți ale monarhei, in decusu de 5 ani dejă, cu respectare cuvîncioasa a intereselor reciproce, in cea mai buna intelegerere si cu celu mai bunu rezultatu.

Diet'a de facia avu problem'a de a pomovă cu continuarea lucrului de regulare, binele spiritualu si materialu alu tierei.

Acestei probleme satisfacu diet'a prin regula-re cestiunei judiciale si administratiunei.

Se creara legi despre esecutarea poterei judecatoresci si despre responsabilitatea judilor. Prin acést'a se ascurara pre de o parte independentia judecat, pre de alta parte se intimpinara abusurile cu poterea judecatorescă.

Organisarea judecatorielor de prim'a instantia, desfacerea justitiei de administratiune voru produce resultatele asteptate, voru ridică securitatea publica si voru confirmă creditul.

Regularea municipielor si comunelor, adu-sa administrationea statului si administratiunea municipală si comunale in armonia si ascurara in modulu acest'a esecutarea acurata a legilor, de ore ce priu ea, conformu spiritului constitutiunii tierei, administratiunea si in aceste se puse pre bas'a principiului de selbguvernamentu si responsabilitate personala.

Prin legite despre regularea relatiunilor, care au remas din legatul' urbariale, delaturata in poterea art. de lege IX : 1848, prin acele despre estirpatiuni, cu privinta la Transilvania despre proportionare si comassatiune, mai departe despre dreptulu de venit, s'au facutu unu progresu mare spre regularea finale a referintelor de posessiune.

Acesti legi, cătu si cele despre regularea fluviilor, politia de stavile si industria mai departe ratificarea conventionilor de comerciu incheiate de regimulu meu, suntu o dovăda ca ingrigirea dietei s'e nesuitu a satisface de o potriva justu preten-siunilor vietiei publice.

Si pre cându d-vostre a-ti tientu fidela a promovă in modulu acest'a interesele publice si prin

acest'a a aradică buna starea, ve silirati totu deodata a intrabuinită cu scopu venitele publice, care binisioru au crescutu.

Ameliorarea afacerii judiciale, desvoltarea instructiunii publice si culturei, intregirea drumurilor de feru, transformarea canalului-Franciscu, cătu si regularea capitalei au fostu obiectul bunei d-vostre ingrigiri si votara-ti pentru aceste scopuri sume inseminate.

De-si monarhia nostra a pretinsu spese mai mari pentru aradicarea poterei comune de resistintia d-vostre a-ti incuvintatu cu placere spesele, care erau necesarie spre desvoltarea institutiunii land-verului in mesura mare, care au luat uunu avenuo frumosu.

E o dovăda imbucuratore a bunei stări spori-te, ca d-vostre a-ti fostu in stare a efectui lote astece fără radicarea posturilor de contributiune si fără contragerea de imprumuturi neproductive.

Regularea poterei de resistintia dejă activata cu scopu, pre bas'a deoblegamentului generalu ne-a concesu parte prepararea parte susceperea septica a provincialisarei confinielor militari. Speram ca tempulu nu mai e departe, cându in imperiulu nostru nu va mai esiste vre-o fractiune a populatiunei, care nu s'aru potea bucură de drepturile constitutionale in mesura deplina. (Eljenu.)

Trebuie sa ne exprimam neplacerea, ca prefigerea precisa a legei de alegere si regularea capitalei n'a potutu urmă, cătu si ca mai multe proiecte de lege, menite folosului comunu, ascernute de regimulu nostru, nu ni s'au potutu presintă spre sanctionare, de o're ce in periodulu ultimu alu dielei a devenit possibile impedecarea pertractărilor, pre lângă regulele de desbatere a casei deputatilor.

Va fi problem'a dietei prossime a indeplini cele intarditate si a se ingrigi pentru ascurarea desbaterilor constitutionale.

Succesandu-ne sustinerea păcei si in cele mai grele referintie a anilor trecuti, ne concede bun'a nôstra relatiune de fatia cu poterile straine, a spera cu convingere, ca diet'a cătu de curendu convocanda de noi va spori pre bas'a legilor sanctionate lucratu suscepitu intre binecuvantările păcei. (Eljenu.)

Iubirea de patria, credint'a cătra tronu eredita, au fostu isvorile resultelor salutarie ajunse pâna acum; aceste voru remanea si pre viitoru sor-gintele nesecaveru alu fericirei națiuniei.

Primiti deci salutarea nôstra regia sincera si duceti-o alegatorilor d-vostre.

Prin acést'a dechiarâmu sessiunea ultima a dietei de fatia de incheiata. (Eljenu indelungatu).

Semne noue.

Certe intre eruditii despre originile poporelor au existat de multu si esista si astazi. Certe de aceste in se audiau numai intre paretii saleloro de academii scientifice si stau nabușite de multe ori in bibliotecile carturarilor, cari erau in posesiunile de acea specie de opuri, ce se occupa cu originile poporelor. Esperint'a ne arata ca mai suntu si altu soiu de eruditii si adeca de acei cum era fia iertatulu I. C. Schuler, sasu compatriotu, care nu potea sa dorma o noapte lioiscitul de originea romanilor. Dara fiindu ca densulu avea o tincta cu totulu afara din acestu studiu, adeca de a afă cum va ca originea romanilor nu este romana, i se intemplă că in totu anulu sa produca căte o posna, de carea in alte impregiurări sa ridi sa te saturi.

Inse o impregiurare a fostu, carea nu lasă pre omulu cugetatoriu sa ridia, si aceea eră, ca productele lui literarie, de-si posnasie in felul loru, se duceau singure in lumea unei literaturi estinse, in o lume, care mai pâna in dia de astazi avea atât'a

cunoșintia despre noi cătu avemu noi despre Campanie, si astfelui de produse acolo erau singure, cari dău deslusuri false despre tôte referintiele nôstre.

Evenimentele se intielege ca au datu acele idei scrisite cu totulu la o parte. Pre uno tempu se parea ca avemu odihna de amici seu romanofili ca susu citatulu.

Dara cam pre la 1860 incôce ierasi găsimu omeni ce se interesă cu predilectiune de originea românilor si că sa dea lucrul o fată mai de lucru esit din eruditie se incordă a imita autorităti că a lui Niebohr si Gibbon etc. Este vorba de unu anumit Rösler, carele vrea sa demustre lumei ca presupunerile românilor (si mai incôce si ale magiarilor) despre originea si istoria loru suntu numai nisice fabule si nu au temeu istoricu. Pre scurtu, Rösler ne pachetăza pre toti români, si se intielege, ca nu pre drumul de feru, ne spedea dincolo de dunare. De acolo apoi ne aduce in secululu alu 13, dupa ce sasii impopulase si cultivase Transilvania (?), ne aduce dicu pre noi cu tierait'a, unulu căte unulu, că pastori, că lueratori, că servitori, si se vede ca pre unii iau espeditu apoi sesii mai de departe, dandu-le locuri pre teritoriu de siguru alu loru prin Banatu, Ungaria, Bucovina, Besarabi'a, România de astazi si prin comitatele transilvanene. E lucru demnu de mirat ca nu li se intenteză procese de desdaunare din partea sasilor tuturor românilor si respective gobernelor sub cari se afla densii, pentru ca ce cugeti cetitorile ? fiindu ca numai ei sciura zdi casteluri si cetăti, o're nu totu ei voru si zidit si fortaretie cele mari ale Moldovei din evul de midilociu si monastirile . . . ? Dara sa lasam glu-m'a ; lucrul 'si are partea cea de totu serioasa. Geniu celu ageru demnu de unu politistu de statu, carele dupa 8 seculi vede in fantasi'a lui cum s'au "contrabandat" vre-o 9 milioane de români, ca sa fie pastori la 135,000 de sasi, inca n'aru si vre-o calamitate démna de vre-o atentie. Elu a cadiu in pecatele altor si purcede dela premise false pentru că sa ajunga la conclusiuni false, ceea ce i se succede.

Lucrul ince capeta alta fată cu totulu, cându vedem si traduse incercările de studii istorice ale unui Rösler in foi politice a căroru tendinție suntu destulu de cunoscute.

Stimam si noi sciint'a si scrutările scientifice, admitemu si aceea ca nu totu ce e scrisu despre trecutulu poporelor va fi fostu dupa litera asiă precum este scrisu, d. e. fabul'a despre Aurelianu, ca aru fi trecutu coloniile romane dincolo de Dunare, nu e in stare sa suporte o critica aspră a intemplierilor istorice din tempulu acel'a. Dara cându vedem ca scrutările scientifice se facu si-lite, si silite pentru că sa corespunda unor scopuri, ce nu se dag bucurosu pre fată, atunci suntem datori a atrage cu totu seriositatea atentie a publicului nostru esupra scopului ce-lu au incercările unor omeni.

"Sieb. D. Wochentblatt" nu ne mai lasă nici o indoială despre tendint'a ce o are eruditie nemătiasca, cându ea se occupa cu istoria tierilor acestor locuite de noi si din giurul nostru. Ea se occupa cu o predilectiune exemplaria de scriptele lui Rösler pâna acum in doi articuli intitulati "Politische Träume und Geschichte" (visuri politice si istorie). Acesta sfia, dupa ce spune ca drumurile dela Sighisior'a si Brasovia asiă suntu de reie, incătu Schlagintweit, caletoriu la Himalai'a a fostu silitu sa se intorce pre la Mediasiu inapoi si ca Sabianii nu-si potu aduce lemnele din padurea loru propria preste "hotarul maierisice sabiane fundate pre hotarul Sabiuului" (intielege Resinarii) si aceste tôte le ascrie debilității regimulu si alte gratiosități ci-vilisatorie, cari salmacite insemnă media, ca la noi surtu e la ordinea dilei : ne dascalesce ca nu su-

temu urmatorii colonelori Traian și dreptu argumentu este indrumarea ce o face cetitorilor săi la opurile lui Röslar.

Care este dura durerea principale a autorilor, care a făcute citate? Este că nu cumva să treacă vreunui român prin minte că să finca deductiuni do o poziție de dreptu de a există că poporul, că națiunea în patria, ci să se multipliească cu cătă și castiga prin asudarea fetiei și prin lucrul mănilorusele; celelalte să le lase altora. Această cu atât'a mai verosu, pentru că Röslar nu arată că nu avem dreptu să pretindem mai multu.

Din articolul alu doilea se vede, ca după aceeași metoda se bate și sieșa magiarilor. Nici ei nu-si facă iluzioni, căci cine scie, pote nici puterea loru nu va dură cătă lumea, că astăzi, și atunci să aibă celu'putin de pre acum măngaierea, că ceea ce a fostu, a fostu o cercare nomai a proverbiilor, să vădă ce voru face; ieră după ce a venitul că nu voru să incuviintiez unu regim cu ratu nemtieseu în Ardélo, să reducă la mecură dreptul istoric după datele adunate de celebritatea cea nouă istorica.

Spre norocirea făcătoarei nu reprezinta opinia tuturor sasilor; dura cu totu' aceste, cei putieni, cari redacteză făcătoare, sciu ce lucra. Ei nu au dora pre publicul nemtieseu din Transilvania înaintea ochilor. Ei sciu că conesiunea diuaristica și personale le duce fructele loru literarie departe în Germania.

Ei trebuie să popularizeze idei de felul acestor acolo, și această se face cu atât'a mai usioru că cătă noi nu avem organe, cari să ne facă cunoșteacă aceluia-si publicu și ideile și impreguiările noastre. Care are să fie scopul acestei popularizări și lesne de găsitu pentru ori și cine.

Nu avem de scopu sa intrăm in o desbatere diurnalistică cu propagatoriile acestor lucru. Tari în artele de sofism, că nisice demni discipuli de ai lui Loyola, facă ilusoria o intelegeră cu densii din capulu locului.

Scopul acestor sîrbi este să ne cugetă unu momentu la adeverat'a situație in care ne aflăm privindu-o și din partea acelui, a ne cugetă la consecuțiile tendințelor celor ce se petrecu în jurul nostru, spre a ne înțâlni că într'unu ruciu de poingine să în fine a ne cugetă la mijloacele ce suntu neapăratu de lipsa a le opune acestor tendințe, că să nu venim in puselune de a le simti mai tardiunumai tristele toru urmări.

Inteligintă nostra întrăga sa parăsescă și sa induplice pre ori și cine a se parăsi de iluzioni; căci cu dreptul celu mai bunu se pote cine-va tredici, deca va siede cu mâinile in sinu, într'o bona demnătia ca este desbracatu de totu dreptătire. Esempie credem ca e de prisosu sa cităm, căci le avem in istoria nostra propria destulu de invederatu.

Despre magari nu dicem namică căci ei se voru îngriji de ei. Atât'a insele putem observă că sa se gândescă sa nu provoce asuprașii cu temputu vre-unu Mohacs moralu in o editiune modernă.

Evenimente politice.

Abia s'au încheiatu sesiunea dietale și pentru cea nouă se facu pregătiri. O impreguiare însemnată nu se raportă din mai multe părți, asupra cărei atragere deosebită atențione a conducătorilor poporului nostru. Ni se raportă ca unii din fogii deputati, dorind că sa mai sia deputati și in sessiunea viitoare aru si dispusi a tramite „daruri“ in bani pentru că parte sa se cumpere voturi, parte pasivitate. Noi provocăm pre sia care barbatu inteligenție in interesul celu mare al causei, că unde voru simti asemenea încercări, sa le denuncie numai decâtă publicitatei, ieră deca unde-va va succede vre-o alegere prin întrebuitărea de mijloace de acestea sa se îndrepte numai decâtă protestări la locurile competente.

Majestatea Sea Imperatulu și Regele va face in decursulu lunei lui Maiu a. c. o caletorie in partile Banatului bantuile de sămete.

In Parisu au fostu prădiuri strălucite și primiri in palatul Eliseelor la presedintele republiei. Atenționea ce o dău cercurile de influență armatei a provocat neîncredere in staturile vecine și cu deosebire in Germania. Dealtimtră unu murmuru nerescipat inca de ajunsu da lumii a intelege ca opinionea publică in Francia ia o direcție strânsa republicanismului presentu. O probă de astfelu deschimbare incepem a pune înaintea

cetitorilor nostri după diariul „L. Ordre“ (traducere „Tr. Carp.“) cuprinsa in articolul „Sedanul și Parisul.“

Intre Port'a și Serbi's credeau unele diuarii ca va erupere vre-unu conflictu pentru posessiunea orasului Mali-Zvornik ocupat inca de turci. Scrisi mai nou spunu că diferența este oblită.

Diuaristică străina lauda ministeriul presentu al Romaniei că pre celu mai capace de guvernare și deminte scirile respondite despre intenția domitorului de a se departă din tierra.

Dietă Ungariei.

In siedintă din 8 Aprilie a casei deputatilor se cetește mai întâi protocolul siedintei trecute. Se facu după aceea mai multe interpelatii care se transpunu ministrilor respectivi. Dupa altele sări interese se trece la continuarea desbaterei despre introducerea novelei de alegere. — St. Patay polemisă contră vorbirei ultime a ministrului presedintelui și dice că, afirma că oponitioanea a impeditat prin purcederea ei crearea de legi momentoase, e injustă. Afirma că este prima cu aplausu din partea dreptei săptămâna cu cea a tiganului leniesiu, care slungat de domnul seu, a disu „Deca domnului meu astăzi nu m'ară și slungato, astăzi fi începutu măne a lucră. D'a, majoritatea e la multe gata, astăzi d. e. la pensionarea conduceților rușesci, pre hovedit din 1848 însele ignoranță; acela e o rusine! (Strigăt la drăptă: La ordine!) Președintele provoca pre vorbitoru a fi mai alegatoriu in expresiuni.

Patay declară după aceea că nesuntă regimul de a reusi cu legea despre prelungirea duratăi mandatelor e unu secretu publicu, pentru de a prelungi legile de comandanare din 1867 pâna in infinitu. Elu reproba că este și votă pentru propunerea lui Madarasz.

Alb. Németh splica că regimul de facia nici nu se poate comperă cu regimul din 1848 și să da volu pentru propunerea lui Madarasz. La desbatere mai iau parte Degre, D. Irányi, Csanády, K. Tisza și Zsedényi.

In siedintă din 9 Aprilie comunica presedintele după unele interpelatii ce se facu și după altele de interesa particulariu, saptă imbucurătoare ca arhiducăsa Gisela să logodită alături-i eri cu principale Leopold din Bavaria; din acela căuca propunea tramitera unei deputatii care sa grătuzeze M. M. S. M. — Cu aceste trece casă la ordinea dilei și continua desbaterea specifică despre introducerea novelei de alegere. In siedintă de astăzi vorbesc Sig. Papu, P. Iámbor și I. Vajda.

In siedintă din 10 Aprilie se autentica mai întâi protocolul siedintei precedente. Mai multi deputati ascru petiționi, care se lămașu comisiunii petitionare. — Dupa une-altele trece casă la ordinea dilei, la care stau proiectele de rezoluție a lui Tisza (privitoriu la sprințirea esundătorilor) și a lui Helly (relativ la ordinea dilei). Dupa acestea și motivă Tisza și Helly propunere, pre care casa le respinge. — L. Dobsa vorbesce pentru sufragiul universale. — St. Majoros polemisă contră — stenograflor și pledea pentru — emancipatiunea femeilor. Elu votă pentru Madarasz. Încheierea siedintei la 1 ora.

Sedanul și Parisul.

Suvenirele militare cari destăpătă numele de Sedanu și de Parisu, nu suntu totu acele și in Germania că și in Franția.

Nici odata unu germanu nu insultă, nu batjocura diu'a dela Sedanu, și, admirându din inima resemnarea Parisului, se arăta severu pentru spărarea militară a capitalei.

Să cetești ambele pagini ale resbelului din 70-71 și să ne întrebăm ca ce simțimte cătă sa inspire oménilor de buna credința numele Sedanu, Parisu.

Armată francesă, comandata de maresialul Mahamahon, se grupă in jurul Sedanului la 31 Augustu.

Sleite puterile prin marsuri și lopte, reu hranite, scinguite adesea de către inamicu, armată francesă, fără a i se dă vr'onu ordinu, vediendu se de odată facia in facia cu inamicul, să nevoia să se încârca.

Maresialul credea că n'avea in facia i mai mult de siese-dieci de mii omeni, și sa areă satisfacție de întâlnire. Elu speră ca se va reportă o victoria care sa radice moralul ostrei și sa oibă o influență fericita in viitoru.

In intervalul dilei de 31 Augustu și alu noptiei ce succese, lungile siruri de soldati germani și indreptau pasii cu multa grabă pre inaltimile care domina Sedanul. Aveau cu densi o artilleria formidabilă. Unu planu bine meditat era sa se executeze înaintea regelui Wilhelm.

Francesii aveau dala 65 pâna la 70 mii de loptători. Germâni aveau 240 mii cu o rezerva de 90 mii omeni. Soldații francesi, sdrobiti de obosela și sleiti de lipse, aveau sa se lopte cu trupe care parăci nu fuseseră întrebuităte in resbelu.

Unu scriitoru germanu a disu cu brutalitate: Francesii erau într'o caldare și noi i ferbeamu.

Unu capitanu francesu, prizonier de resbelu scria: Nu cu plătă se potu compară proiectile care cădeau pre noi, ci cu apă repedita din unde de tulumba.

Focul incepă ce-va mai înainte de 5 ore de dimineață, la 1 Septembrie, și dură unu interval de unspre-dece ore. Această nu mai era o batalie in acceptiunea scientifică a cuventului, pentru că francesii nu mai potu execută o miscare macară căci, nici dispozitioni preliminarie n'au putut fi luate din cauza lipsei timpului. Era o bombardare in tota puterea cuventului, și nu o bombardare preste bătăciade s'au preste căse, ci o bombardare preste omeni.

Pentru culminea norocirei, generalu de cordoniu alu ostrei, maresialul Mahamahon, cădu lovitu chiaru dela inceputu. Doi generali i succedării in câte-va ore, ceea ce facu sa se rumpă unitatea comandei.

S'au totu repetat adese in lume ca generalul de Wimpfen aru si propus o esire vigorosă. S'a vorbitu chiaru despre unu biletu adresat Imperatorului de către generalulu, prin care i aru si facutu cunoscutu proiectul seu. Elu nu sciu ca pre căndu se sileau a dovedi generalulu Wimpfen imposibilitates esirei ce și propunea, comandantul corpului alu 12-lea, generalulu Lebrun, incercă a trece printre trupele germane. Lebrun, avendu alaturi cu elu chiaru pre Wimpfen, se puse in fruntea unei colone compusa de omeni intrepidi cari strigau: înainte! înainte!

Chiaru dela primulu aventu, colona acela fu nabușita, omenii ei cadeau in glote, și acei ce mai remâneau in picioare, se virau pre dupa case. Privindu inapoi, ambii generali veduri ca nu erau urmati de cătu de o mica grupă in desordine cari se impedeau pre cadavre. Chiaru Wimpfen, zapăciu, se opri și reconoscu ca cercul nu se mai putea patrunde.

Aci se explică scrisoarea Imperatorului către Wimpfen: „Deca n'amu putut responderă spuloul vostru sa me raportu către Carignan, cauza este că drumul era nepracticabile, cum va dovedit o experientă, și prevede-am ea tentativă nu putea avea altu rezultat de cătu a costă viață unui mare număr de soldati.“

D'asupra orasului Fresnois, lângă padurea dela Morée, unu betrânu, inconjurat de oficeri, aruncă o privire sinistra pre dramă sangerândă ce se petreceau sub ochii lui. Elu era la adăpostu de orice primejdia.

Privirea i ardătoare se indreptă spre stângă. Contemplă cavaleria francesă care se luptă cu eroismul cuirasierilor dela Waterloo și dela Reischönen. Atunci elu strigă: Oh! bravii omeni!

Acestu betrânu era regele Prussiai, Wilhelm, siefoul implacabil alu Germaniei.

Déca privirea lui aru si potutu patrunde pâna in interiorulu multimei, aru si vediutu pre Imperatorul Fransesilor in midiolocul soldatilor sei, sub grindină de plumbu care plonă asupra-le.

La 5 ore de dimineață, căndu se audi bubuițulu tunului spre Bazeiles, Imperatorele incalecase spre a se direge către cetate. In acelesi, întâlni pre maresialul Mahamahon, returnat de unu obosu, si pre care soldatii lu duceau pre unu patu ambulantu dela cîmpulu de bataia.

Imperatorele sosi in rangurile diviziunii de infanteria de marina, si convorbii cu generalulu de Vaseigne, care comanda acea mișcătură.

Gardă regescă prusiana si unu corpă bavareză, atacara rapede. Omenei și cai, cadeau pusării in lote partile.

Imperatorele statu că o jumetate de ora in

midioiculu luptatorilor; în urma, insocit de generalul Pajol și de capitanul d'Hendecourt, înaintă pucinu. Capitanul d'Hendecourt fu omorit.

Bateriele de artilleria a le comandanților de Saint-Aulaire erau asediate pre un punct culminant și atrageau focul inamicului. Imperatorele se duse acolo și sătău o oră sub grindină de proiectile.

Vrindu sa mărgă pre la punctele cele mai deparate, Imperatorele adjunse la estrem'a Givonie. Acolo proiectile soseau de pre totă orizonturile, în cătu paré ca pardosisera pamentul. Imperatorul și opri calul preumblându-si privirea pre drom'a oribilă ce se executa.

Dupa ce a statu mai multu de cinci ore în furi a execuției, dupa ce a vediut cadiendu pre oficerii casei sele, generalul Courson și capitanul de Trecesson, Imperatorele se duse la maresialul Mahalon.

Prin punte, cadiuse morți doi cai chiaru lângă Imperatorele, și unu obuz faouă explozioane la pîcerele calului pre care incalcă.

Regele Guillaume, insiorat de hororă spălăcului, ordonă germanilor a incetă focul.

Batalia dela Sedan n'a durat decât o zi, inundată prin multimea numerului, sdrobită de artilleria, ostirea franceză s'a arătat demnă de Francia, și regele Wilhelm a strigat din fondul abîmei lui: Oh! bravii omeni!

A doua zi, sub presedintia generalului Vimpfen, un consiliu de resbelo compus de trei-dieci generali, recunoscu ca capitularea era neevitabilă.

Capitularea acăstă a fostu pentru Francia o mare nenorocire, unu subiectu de tristetă profunda, o dovăda cruda și teribila.

Cine inse cutediava sa dica că aru si o răsine în acăsta durerosă pagina a istoriei militare franceze?

Trebuiă ore sa nu capitulede? Acăstă aru si fostu a tarri într-o mōrte sicura întrăga ostire, și cu ostirea impreuna chiaru populatiunea dela Sedan. Mai multu de 80,000 omeni.

Cuventul ultimu alu lui Corneille merge dreptu în anim'a unui omu. Cine inse are dreptul a-lu aplica la 80,000 de omeni?

Suntu capitulatiuni rusinăse. Suntu inse numai acelea care s'ară si potutu evită prin lopte, prin miscări tactice, prin încercări cutediatore; suntu aceleia în eari au slabită animele, în eare a lipsit curagiu.

Nimică din tōle acestea nu s'a vedutu la Sedan. Lupta a fostu turbată, miscările cu nepotintia, esirile mai cu nepotintia inca diece mii de omeni de ambele părți remasera pre câmpulu de batajă, 15 de rānti fura transportati in ambulanție.

Imperatorele care nu comandă, care nu avea dreptul să discute seu sa subsemne capitularea, se puse in midioiculu soldatilor, și, că si acestia, elu adestă mōrtea.

Capitularea dela Sedan fu otarita, formulata, semnată de către generali iera nu de către Imperatore.

Napoleonu III s'a dusu personale la suveranul Prusiei pentru ca acestu suveran declarase ca facea resbelu lui Napoleonu dura nu Franciei.

Imperatorele era in dreptu a speră ca, elu prisonieru, Francia urmă sa fia tratata cu lealitate și cu generositate de către regele Vilhelm.

Deci, pentru ce sa pronunciāmu cu mania numele de Sedan? Pentru ce disprețiulu, injuri'a și blestemulu alaturi cu acestu nume?

Blestemele acestea sa fia ele sincere? Nu credem. Sedanulu trebuiă sa servescă de pretest unei factiui pentru returnarea imperiului și pentru predarea Franciei. Atunci, dintr-o nenorocire mare facura o rusine. Nu s'au temutu de a calumni pre bietii soldati francesi, nu le-au fostu mila de a vesteji drapelele inca săngerănde.

Dara degetul lui Dumnedien nu i-a sciu. Aoperatorii Parisului, capitulara și ei.

De amo compară capitularea dela Sedan, subsemnată de Vimpfen și de Molika, cu capitularea dela Parisu, subsemnată de Jules Favre și de Bismarck, ori-cine se va frapă de caracterulu particularu alu fia-cărei'a din aceste drame in parte.

Sedanulu a durat o zi. Elu a avutu o acțiune energetică. Nici unu discursu nu s'a pronunțat. Nimeni nu s'a găndit la cuvinte sforțitoare și cu resunetu; toli priveau mōrtea in satie, dela Imperatore pana la ultimul soldat, și mōrtea trecu

si lovi, după intemplare, coles omorindu dincolo iertandu.

Nimenea nu se imbraca cu haină de teatru, nimenea nu aruncă in multime frâse minciunăse cari suntu semnulu slabiciunei.

In Parisu lupta dură 137 dile, dela 15 Septembrie pana la 29 Ianuarie 1871.

In cea dintău dī, ei dicu cu empas: Nicu unu degelu din teritoriul nostru, nici o piétra din fortăretiele nōstre!

In dī'a din urma se punu a murmură: Guvernatorul Parisului nu va capitulă.

Si chiaru a dōu'a dī capituléza.

Pentru ce atăta usurintă la Parisu si atăta resemnare la Sedan?

Pentru ca resemnarea este ultimă virtute a ostiloru, iera usurintă a familiaria numai tribunilor.

Fără indoiela, ori-ce ostire inchisa într'o celate de unde sa nu se păta miscă, este constrinsa mai curențu seu mai tardu a capitulă, de nu-i voru sosi din afara ajutorie pentru liberare.

De aceea odiniora asediatorii formau dōue linii: cea de circumvalare (vallum, meterezu) și cea de contravalare.

Cea dintău era atacata de către asediati, a dōu'a de către ostile de ajutoriu.

Pentru că ostile de ajutoriu sa păta lucră cu succesu, asediati lucrau cu activitate, cu energie, cu statornicia, dī si noptă.

Obosita prin acea lupta neincedata, sleita de obosela, ne mai gustându unu momentu de repaosu, pusa in nepotintia de a-si înștiința medilōcele de atacu, asediatorul era asediati la rendu-i de către ostile de ajutoriu.

Ōre-cari impregiurări fericile permise de a rumpe in acel'a-si tempu si lini'a de circumvalare si cea de contravalare.

Atunci locul se deblocă, asediulu fu radicalu. Dēca aoperatoriulu dela Sebastopolu, generalulu russu Tolleben, aru si fostu in frontea aperării Parisului, capitularea nu s'ară si facutu.

Dara nici unu generalu, sia chiero Turenne, Fredericu II seu Napoleonu I. n'aru si scapatu sări capitularea dela Sedan.

Că sa nu si inaintatu dela Chalons la Sedan, ieră era cu putintia. Dara odata ostirea intrunuita, incungurata de poteri de trei ori mai mari, era prește putintia omenescă a nu capitulă. Minutele se numerau pre degete.

La Parisu, asediati aveau o putere de 500,000 omeni armati. Asediatorii erau une-ori la 200,000, dara adesea o parte a armatei germane se departă că sa operdie in provincie.

Asediati suntu la adapostu din dosulu unei incinte continue, protegiata de forturi detasiate si de o putere mare.

Interiorulu loculof ofera o completa securitate. Aoperatorii asta repaosulu necesariu, ei au in posesiunea loru arme si munitioni.

Dēca magazinele suntu nesuficiente, industri'a si immultiesce productele. Deci nimicu nu lipsesce apararei, nici arme, nici omeni, nici hrana.

Dela capitularea dela Sedan pana la sosirea armatei germane inaintea Parisului, n'au facutu nimicu pentru aparare.

'Lu-au infirmatu si mai reu print'ro revoluție.

Nu ne temem a spune ca Dumineca la 18 Septembrie, s'au a dōu'a dī, inamicii puteau intră in Paris. Amu vediutu atătu interiorulu cătu si esteriorulu, si afirmāmu ca putintelu curagi, pucina cutedzare, aru si facutu pre Germani stăpăni pre Paris. Spiritulu loru metodicu ne scapă de rusinea acăstă.

Căte-va devotamente eroice, căte-va obstacule improvizate, n'ară si stavilitu und'a cutropitóre.

Guvernul acel'a, care cutedză sa se numească "Guvernul aparării naționale" perduse optu-spre dicee dile in core in amicul inaintă cu pasiu iute spre Paris.

(Va urmă.)

Romania

International'a la noi!

Societatea bucurescenă a fostu forte intrigata de o novela data in publicu de către făia "Iosoromatiunile", redescopata din somnul ei de trei luni, Dumineca a trecută.

International'a constituia la noi? de cându, cum si unde? se întreba lumea.

Curiositatea se vedea pre totă figurele, si numerul extraordinarul "Informatiunilor" se cauta pretotindeni, fără sa se păta gasit. — Curiositatea crescea din ce in ce, necunoscendu-se domiciliul "Informatiunilor", de cându sarcină loru a trecutu esclusiv asupră dī M. Nerone Popu.

In fine, totu cautandu, s'a descoperitul domiciliul "Informatiunilor" într'o camera ascunsă in dosulu pasagiului română si acă era si cuibula internationalei.

Somnolentele "Informationi" dormeau tinerenda in bratia international'a, sburata din gur'a dī M. Nerone Popu intr'unu frumosu visu.

Si eata ce se cetește in "Informationile" de Dumineca:

"Societatea internațională, de curendu s'a instituitu si in capitala nōstra. Membrii acestei inca suntu mulți la numeru, adunati din calze de totă meserie, cari nemultiamiti eu salariile ce primesc pentru munca, ferbeau mai de multu in tacere. Acum la initiativa unui germanu s'a constituitu in societate, si au intrat in corespondintia cu comitetul central din Londra. Intruniri, pre cătu astămu, au avutu pana acum dōue in case particolare in celu mai mare secretu; de acum inainte filiala din București va ramifica in totă orasiele mai principale. Dejă au plecatu trei persoane cu această missiune, ună la Ploiești, altă la Galați si a treia la Botoșani, si in curendu va merge ună a patră la Iasi. Comitetul din capitala desvolta mare energie, bagă sperantie in membrii intrati in societate, umbria după inrolarea altoru noi, insă totul se face cu mare circumspectiune. La cei ce intra, nationalitatea si cultulu nu se consideră, totu ce se cere de rigore, este solidaritatea si supunerea la decisiuni. Românii cu totă acestea, pre cătu astămu, au intrat in numai vre-o doi. Majoritatea membrilor se compune din germani, suntu inse si din națiunile orientali si din cele din occidentul cari formă media mosaicul bizăr in capitala nōstra. Din acăstă societate, mai totă guvernele si-au formatu o banca de peccate. Cându se face vre-o miscare in poporul pentru nedreptățile ce susțin, guvernele dicu ca s'operă infernale internationale. Filiala acestei in curendu si va inaugura începutul prin renunțarea dela moneda a membrilor ei. Avisul guvernului si "Pressei". Acăstă s'a luptat destulă contră celei din Occidentul, insă sări vre-unu rezultat. Acomare ună lângă anima; sa o vedem, si va mai norocosă!"

Grijă ce a avutu redactiunea "Informatiunilor" sa dea unu caracteru misteriosu acestei informații, atrage banuila ca nimică din ceea ce afirma ea nu există; căci, mai întâi, in ce tempi ne astămu, că sa se ascunda cu ingrijire atătu numele celoru ce aru face parte din internațională, căci si alu acoperémentul sub care s'ară adună ea?

In epoca actuale, si cu libertățile actuali, se poate adună fia-cine ori-unde, si a-si exprimă pre satia ori-ce idea, sări sa mai aiba nevoie de cui-buri de conspirații; si dēca va mai si simtiendu cine-va necesitate de a se ascunde, negresitul ca acel'a nu poate avea elu insusi conștiința ca este bunul lucrului la care gădesce, ca este utilă, civilizatorul pentru societate. Persecuția nu se poate lăua dreptu scusa misterului, cându ea nu este decretata prin nici o lege.

Societățile secrete, logele maconice, nu mai au resonu de a există, si nu există decâtul numai spre propagandă jidovescă, care tinde la desnaționalizarea omului, la cosmopolitarea animei lui, spre a-lu impinge sa renunțe la ideea de patria, pentru că sa se asimileze apoi ființei ratacitorilor a jidovolui.

In Engleteră si in alte state, unde internațional'a a reesituit a-si stabili căte o secțiune, ea lucră pre satia, nu se sfârșește de nime, pentru că ea afișează credințe sociale pana la ōre-care puncte juste, pretindindu resplată munca lucrătorilor si imbuhatatirea sortiei lui, pre acolo pre unde numărul celu mare de lucrători, intinderea industriei si abundanța de diferite masini economisatoare de bratie, a facutu o esistența miserabile acestei clase formidabile si laborioase.

International'a se arata sumai in meetingurile de lucrători din Engleteră si Irlandă, la care se aduna lucrătorii cu dieciimile de mii spre a se consulta impreuna publicamente, si a-si emite dorințele. Noi nu recunoscemul alta internațională decâtul mass'a de lucrători in intruniri publice.

Dēca si comunisii stupidă si trandavi, cu ideea

imparlirei averilor, său a concentrării între unu singur cazanu a tuturor averilor, din care sa manance ei cu ghiare nespalate ceea ce a potut produce mai multu intelligentă și aplicarea la lucru; deoarece și acești comuniști, alii căroru spiritu barbaru s'a datu la acte de exterminare și de presacere în cenusia a tuturor monumentelor înaltită de omu spre glorificarea de veci a spiritului seu, deoarece și aceste spiriti infernali, cari se însemnara prin petroiu în evenimentele din anul trecut în Paris, se încercă a se pune sub scutul internaționalei că sa scape de oprobriul generale, nu este dreptu, nu este logicu să i se facă injuri la internaționalei pentru acelui.

Internatională, că ori și care alta asociație care era avea scopuri oneste, progresiste, civilizatorice, mai multu, se va distinge totu-dinăuntru din asociații secrete cu idei utopiste. Cea dinăuntru va căuta să lucreze la lumină dilei, pre cându cele din urmă voru căuta să lucreze numai în intenție. Dică-se acestea internaționale, însă nu voru fi altu decât cuiburi infecte, în cari stupiditatea și barbaria și voru stabili residență, spre descompunerea societății și înapoiarea ei la starea primă.

Dara la noi nici chiar de asociații de lucrători spre susținerea mutuală nu este încă nevoie, pentru că nici numeroul actualu alu lucrătorilor nu este suficient, nici stapanii de magazine, său de ateliere, ori de fabrici, nu exercita tirană pre care o exercita stapanii priu Francia, Anglia, Germania, unde în locul unui lucrător se potu găsi trei și patru; nici fabrici industriale nu avem, nici unele economisatoare de bratie nu se obișnuiesc, decât pre alocarea, foarte raru.

Destolu este la noi să voiésca a munci cine-va și-si găsește și pretiul muncii indestul de mare; nu mero de fome. La noi nu este nevoie pentru lucrători de asociații; nu poate fi dura nici temere din acelaș parte, nici despre noi, nici insuși despre straini, cari se află în aceleși condiții cu lucrătorii nostri. Cu atât mai putinu poate fi vre-o temere că societățile secrete voru strage pro cine-va dintre români în sinul lor.

Ei bine! dura formarea internaționalei la noi a visat-o de buna séma d. Nerone Popu? Nu credem; înse de căză domnia lui n'a fostu chiar jucără unui visu, a fostu negrescă jucără unui informatoriu reu-voitoriu, care și-a propus să-lu facă a spune esermitatea. Se scie de toti că există în București că și în lassi, și în cele-lalte orașe ciute în notiția de mai susu a „Informatiunilor“; se scie că există aci, de multu tempu, ni se pare că de pre la anul 1862 sau 1863, o loge maconica dîsa „Egalité“, fiică logei din Parisu „Le Grand Orient“, în care se propagă ideia de cosmopolitism, ură contră ori-cui n'ar face parte din trensă, și ajutorarea muntoale în ori-ce casu a membrilor ei, și în care loge a datu navala sa între jidovimea, care în mare parte o compune, împreună cu unu număr restrins de straini, nemți și francesi.

Acelaș loge a avutu mai alături o intruire spre consacratore, și gazeta jidovescă „Rumänische Post“ a să anunțat-o.

Din acela va fi luată ideia informatoriu „Informationilor“ că să spuna neadeverul că s'ar fi stabilitu astă internatională în secretu și cu mari precauții!! „Poporul“.

Varietăți.

(+) Savu Lobontiu, proprietariu și membru fundatoriu alu Asociației transilvane etc. în numele seu și alu fiului seu Nicolae, și-ele Eu semia casatorita Horváth și Io-se fina, ginere lui Simeonu Horváth, procureru regiu de statu, a nepotilor Eugeniu, Camilo și Aurelu cu inima frântă de durere aduce la conoscentia tuturor rudenilor și amicilor tristă scire despre moarte prea iubitei sele societăți. Muma și buna

Ana Lobontiu carei, după grele și interdungate suferințe, în etate de 48 de ani, Mercuri în 5/17 Aprilie a. c. la 6 ore d. m. fiindu imparsită cu s. tane i să terminat fișoară activei vietii în carea că socia, și mama în familia și că femeia în societate să bucură de iubirea și stimă tuturor.

Remasitile trupesci ale adormitei se voru in-

mormentă Sâmbata în 8/20. Aprilie a. c. la 3 d. m. din casă propria strălă macelarilor nr. 18 în cimitirul gr. or. din suburbii de josu.

* * (Bibliografia). D. Goldbinski, prof. la Academia teologică din Moscova, a publicat acum în limbă rusă o istorie, atingătoare de biserică ortodoxă în Bulgaria și în Serbia și în România. Această lucrare a fostu facuta cu multă atenție.

* * (Tonelul între Anglia și Franța). De mai multu timpu e vorba de a se stabili între Anglia și Franța o comunicăție mai constantă prin facerea unui tonel sub canalul la Manche. Posibilitatea unei asemenea colosale întreprinderi este constată; planurile, masorile fundului marei și multe alte cercetări preparatorii să facă; rămâne acumă numai punerea în lucru a acestui planu gigantic, care are să incoroneze lucrările de artă executate în secolul nostru. Asupra acestui punctu, diariul englez „Times“ împartășește următoarele: „Amu fostu invitați a anunța că d-nul Thiers s'a exprimat în modu cu totulu favorabilu pentru execuția planului către fundatori în audiență ce le-au acordat. Scopul fundatorilor eră de a trimite lucrul în cercetarea comisării legale instituite pentru acelaș. D. Thiers dise între altele, că înființarea unui portu nou aru roină numai pre cele vechi, și că d-sea nu crede că s'ară palea constru un podu de vase, care să fie destul de stabilu pentru a duce pre sine trenuri întregi preste canalul în modu neintreruptu. Totuși d-sea nu poate se transieze acestu punctu, nefiindu competență, dar' că din punctul de vedere politicu chiaru, unu tunel i pare preferabilu căci e multu mai usior de inchis unu portu. În ori ce casu, planul trebuie să fie aprobatu de camera. Elu insuși este cu totulu pentru tonel și crede că să consiliului ministrilor va să de accea-si parere; are de gându a întrebă asupra acestui lucru pre ministeriul lucrătorilor publice. Nu are nimicu de obiectat în contră cererei fundatorilor de a se trimite lucrul în cercetarea comisării și voiesc numai să consulte pre ministeriul lucrătorilor publice de căză se poate a se trimite de indată planurile în cercetarea comisării.

* * (Documente precioase). La Paris s'a gasit mai daunadi ce-va foarte importantu și preciosu. În domiciliul unei rude a loi Gressier, sioseaua Clignancourt, s'a gasit adeca într-o lada de lemn, ascunsu printre strătu de carbuni de pietre, totușe registrele siedintelor secrete ale comunei pâna la 20 Mai. În acelaș siedintă — eră ultimă — s'a decisu incendiarea Tuilerielor și a hotelului de Ville. Aceste documente atât de remarcabile s'au depusu la ministeriul de resbelu.

* * (Oficeru prusianu pe despărțindu insultă). Eră a doa di după catastrofa dela Sedan. O colona de prizonieri eră îndepărtata spre Thionvile. Unu detasamentu prusianu, comandat de unu capitanu, escortă pre francezi. Pre drumu, unu soldat de linia pronunciă mai multe imprecații necuvinciose. Unu locotenentu ce mergea la rendu cu compania, voi să-lu chiame la ordine.

„Ce? respunde fantasiul, maniere acumă!.. Tu sci bine că aci suntemu toti egali, și aci nu mai există oficeri!... Tacere dura!...“ Curiosul de soldatu abia terminase frasă sea, cându oficeriul prusianu, care audise acea injuria, striga pre data: „halt!“ — Colona și opresce mersul: „Domnule, dise oficeriul germanu către oficeriul franceseu, acestu soldatul te a insultat în uno modu grosolan; nu te aști în poziție de alu pedepsit: e datoria mea d'a lucră acum în locul d-tale.“ Apoi facendu semnă soldatului franceseu: „Esi din rendu!“ ei striga elu. Soldatulu, palidu, tremurându, facă cătiva pasi afară din colona. Oficeriul prusianu scose unu revolveru din buzunarul său, și fără a pronunciă nici unu cuvântu să-lu lovescă în capu. Crierii soldatului saru în aieru, ieră elu cade că trasnitu. „Înainte, să ne căutămu de drumu!“... continua siefulu escortei. Si colona urmă înainte drumul său, viu impresionata de acelașă execuție sumaria. (Patria).

* * (Stafii). În unu orașiu din Austria, Neustift se pretindea de către omeni de prin prejuru că în o casa de acolo ce remasese deserta cătuva timpu, aru umbă stafile, ca să-aru audi vaetu de lanturi, să-aru simți mirosu de puciósă.

Mai mulți omeni facu o incercare pentru a se incredintă și intrase în casa noptea; în sferele se audi unu vuetu mare că de bataie cu ceva în o usiă parasită a casei, apoi nisice sunete că de lanturi s'au de farfurii în unu dulapu din o odă. Convingerea că umbă stafile se întâri, cându acumă iata că li s'a datu de urmă. Unul care vrea să cumpere casă, unelecese asemenea lucrări pentru că, indepartându pre concurrenti, să o poată luă mai eficienta. Poliția urmarește acum saptolu.

* * (Un geniu criminalist). Nimeni nu se mai indoiesce că actualmente chemia și științele naturale aducă mai multă siguranță în cercetările criminale, de către aduce o diniță tortură. Déră nu este mai puținu sfide, ca cătă odată se poate dă prea multă incredere chemiei, și acela se poate vedea din următoarea istorie ce este tragemo din diariul „Eidgenosse“: „Este cunoscutu că republica Gersau cu curiosele sele instituții, a fostu și este încă la multe ocasiuni unu subiect de istetă; astu-feliu s. c. condamnatu-se odată unu individu la moarte, și negasindu-se nimici, care să-lu decapiteze, i s'a datu 40 de taleri cu ordinul a se duce la Nürnberg și a determină pre executorul de acolo a-lu decapitat pentru acelașa sumă. Astădi potem procură lectorilor nostri o alta istorie picantă, déra sfide, ce s'a întemplatu acum cătăva septembri într-unu micu cantonu din Gersau. Unu criminalist banuise într-o cercetare, că s'ară și arsu unu copilu viu într-o sobă de ole. Ce face déra genialul criminalist pentru a dobandi siguranță? Dărăma sobă, o impachetează în mai multe lazi și o trimite astu-feliu în laboratorul chimic din Zurich; aici domnul Profesoru e situat să analizeze sobă și se știe déca s'a arsu într-o carne, și deca să-aru, déca a fostu carneă unui copilu său nu.“

Edictu.

Teodoru Mosoră, carele de 7 ani cu necredinta parasindu-si pre legiuța sea socie Sinesiu lui Ilie Uriu, ambii din Danesu gr. or. o au lasat cu doi copii orfani fără casa și fără pâne și s'au facutu pierdutu de nu se mai scie de densulu namică; se citădă prin acelaș că în terminu de 6 luni dela datul de fată sa se infatișeze la subscrivă scăunul protopopescu; căci la din contra să în absență lui se va peractă procesul încașat asupra-i, pre basă SS. canone a bisericii ortodoxe gr. or.

Scaunul protopopescu a tract. Sighisoarei gr. or. că foru matrimoniale.

Zacharia Boiu, protopopu.

(1—3)

Citatiiune Edictala.

Bucură I. Dragomiru, nascutu în Resinari de religiunea gr. orientală, parasindu cu necredinta pre soția sea Stană nascuta Cazanu, totu din Resinari de religiunea gr. orientală, se citădă prin acelaș a se infacișă înaintea subsemnatului foru matrimonial în terminu de unu anu să o dă, căci din contra se va peractă să decide conjormu canonele bisericii resaritene ortodoxe actiunea, ce s'a datu asupra-i, și în absență lui.

Sabiul 1-a Aprilie 1872.

Scaunul protopresbiteralu gr. or. tract. II. alu Sabiului.

I. Popescu
Protopresbiteru.

In 30 Aprilie c. n. 1872 va fi în Sabiu unu tergu mare de tauri de prasila împreună cu o revista de tauri și premiare.

Bursa de Viena.

Din 7/19 Aprilie 1872.

Metalicele 5%	63	75
Metalicele 5% Maiu și Novemb.	63	75
Imprumutul național 5% (argintu)	69	75
Imprumutul de statu din 1860	101	75
Actiuni de banca	824	—
Actiuni de creditu	329	25
London	111	15
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	81	80
" " Temisiorene	79	50
" " Ardeleanesci	77	25
" " Croato-slavone	—	—
Argintu	109	25
Galbinu	5	31
Napoleonu d'auru (poli)	8	65%